

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 764/2008 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2008

για τη θέσπιση διαδικασιών σχετικά με την εφαρμογή ορισμένων εθνικών τεχνικών κανόνων στα προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 3052/95/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 37 και 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο η συνθήκη εξασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, απαγορεύοντας τα μέτρα που έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο με ποσοτικούς περιορισμούς στις εισαγωγές. Η απαγόρευση αυτή καλύπτει κάθε εθνικό μέτρο το οποίο είναι σε θέση να παρακωλύσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο αγαθών.
- (2) Όταν δεν υπάρχει εναρμονισμένη νομοθεσία, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να δημιουργήσουν παρανόμως εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών, εφαρμόζοντας στα προϊόντα που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη όπου και κυκλοφορούν νομίμως, τεχνικούς κανόνες που καθορίζουν απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα εν λόγω προϊόντα, π.χ. όσον αφορά την ονομασία, τη μορφή, το μέγεθος, το βάρος, τη σύνθεση, την παρουσίαση, την επισήμανση και τη συσκευασία. Η εφαρμογή τέτοιων τεχνικών κανόνων σε προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος ενδέχεται να αντικείται στα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης, ακόμη και αν οι εν λόγω τεχνικοί κανόνες ισχύουν αδιακρίτως για όλα τα προϊόντα.

- (3) Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία πηγάζει από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είναι ένα από τα μέσα που εξασφαλίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων εντός της εσωτερικής αγοράς. Η αμοιβαία αναγνώριση εφαρμόζεται στα προϊόντα που δεν υπόκεινται στην κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης, ή σε πτυχές των προϊόντων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής. Σύμφωνα με την αρχή αυτήν, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να απαγορεύει την πώληση, στην επικράτειά του, προϊόντων που κυκλοφορούν νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους, ακόμη και όταν κατασκευάζονται σύμφωνα με τεχνικούς κανόνες διαφορετικούς από εκείνους που πρέπει να τηρούν τα εγχώρια προϊόντα. Οι μόνες εξαιρέσεις από την αρχή αυτή είναι οι περιορισμοί που δικαιολογούνται με βάση τα αναφερόμενα στο άρθρο 30 της συνθήκης ή με βάση υπερισχύοντες λόγους δημόσιου συμφέροντος και είναι ανάλογοι του επιδιωκόμενου σκοπού.

- (4) Εξακολουθούν να υφίστανται πολλά προβλήματα όσον αφορά την ορθή εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης από τα κράτη μέλη. Είναι επομένως απαραίτητο να θεσπιστούν διαδικασίες για να ελαχιστοποιηθεί η δυνατότητα δημιουργίας παράνομων εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών από τεχνικούς κανόνες. Η έλλειψη τέτοιων διαδικασιών στα κράτη μέλη δημιουργεί πρόσθετα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, δεδομένου ότι αποθαρρύνει τις επιχειρήσεις να πωλούν προϊόντα τους, που κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος μέλος, στο έδαφος του κράτους μέλους που εφαρμόζει τους τεχνικούς κανόνες. Έρευνες έχουν δείξει ότι πολλές επιχειρήσεις, και ιδίως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), είτε προσαρμόζουν τα προϊόντα τους προκειμένου να συμμορφωθούν με τους τεχνικούς κανόνες των κρατών μελών, είτε αποφασίζουν να μην εισέλθουν στην αγορά των κρατών μελών αυτών.

- (5) Οι αρμόδιες αρχές δεν διαθέτουν επίσης κατάλληλες διαδικασίες για να εφαρμόσουν τους τεχνικούς τους κανόνες σε συγκεκριμένα προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος μέλος. Η έλλειψη τέτοιων διαδικασιών υπονομεύει την ικανότητά τους να αξιολογούν τη συμμόρφωση των προϊόντων σύμφωνα με τη συνθήκη.

- (6) Στο ψήφισμα του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση ⁽³⁾ επισημαίνεται ότι οι οικονομικοί φορείς και οι πολίτες δεν αξιοποιούν πάντοτε πλήρως και καταλλήλως την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, διότι δεν γνωρίζουν επαρκώς την αρχή και τις συνέπειές της

⁽¹⁾ ΕΕ C 120 της 16.5.2008, σ. 1.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Φεβρουαρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ) και απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2008.

⁽³⁾ ΕΕ C 141 της 19.5.2000, σ. 5.

- στην πράξη. Με το ψήφισμα αυτό, κλήθηκαν τα κράτη μέλη να λάβουν κατάλληλα μέτρα για να προσφέρουν στους οικονομικούς φορείς και τους πολίτες ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση, μεταξύ άλλων διεκπεραιώνοντας αποτελεσματικά τα αιτήματα που υποβάλλονται από τους οικονομικούς φορείς και τους πολίτες και απαντώντας γρήγορα στα αιτήματα αυτά.
- (7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 8ης και 9ης Μαρτίου 2007 τόνισε ότι είναι σημαντικό να δοθεί νέα ώθηση στην εσωτερική αγορά των εμπορευμάτων, με την ενίσχυση της αμοιβαίας αναγνώρισης αλλά και ταυτόχρονη εξασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας και προστασίας του καταναλωτή. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21ης και 22ας Ιουνίου 2007 υπογράμμισε ότι η περαιτέρω ενίσχυση των τεσσάρων ελευθεριών της εσωτερικής αγοράς (ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων) και η βελτίωση της λειτουργίας της εξακολουθούν να έχουν πρωταρχική σημασία για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση.
- (8) Η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εμπορευμάτων απαιτεί κατάλληλα και διαφανή μέσα για την επίλυση των προβλημάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή τεχνικών κανόνων ενός κράτους μέλους σε συγκεκριμένα προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος μέλος.
- (9) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την περαιτέρω εναρμόνιση των τεχνικών κανόνων, ανάλογα με την περίπτωση, με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.
- (10) Εμπόδια του εμπορίου ενδέχεται επίσης να προκύπτουν από άλλους τύπων μέτρων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 28 και 30 της συνθήκης. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν π.χ. τις τεχνικές προδιαγραφές που καταρτίζονται για τις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων ή την υποχρέωση χρησιμοποίησης επίσημων γλωσσών στα κράτη μέλη. Ωστόσο, τέτοιου είδους μέτρα δεν θα πρέπει να συνιστούν τεχνικούς κανόνες κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και, κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του.
- (11) Τεχνικοί κανόνες εφαρμόζονται ενίοτε στο πλαίσιο και μέσω διαδικασίας υποχρεωτικής προηγούμενης έγκρισης, η οποία θεσπίζεται από τη νομοθεσία κράτους μέλους και με την οποία, πριν επιτραπεί στο προϊόν ή τον τύπο προϊόντος να διατεθεί στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους ή σε μέρος αυτής, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους θα πρέπει να δίνει την επίσημη έγκρισή της ύστερα από σχετική αίτηση. Η ύπαρξη της διαδικασίας αυτής περιορίζει, αφεαυτής, την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών. Συνεπώς, για να δικαιολογείται όσον αφορά τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών εντός της εσωτερικής αγοράς, μια διαδικασία υποχρεωτικής προηγούμενης έγκρισης θα πρέπει να επιδιώκει στόχο δημόσιου συμφέροντος, αναγνωρισμένο από το κοινοτικό δίκαιο, και θα πρέπει να είναι αναλογική και αμερόληπτη· δηλαδή, θα πρέπει να είναι κατάλληλη για την επίτευξη του στόχου και να μην υπερβαίνει τα αναγκαία προς τούτο όρια. Η συμμόρφωση της διαδικασίας αυτής προς την αρχή της αναλογικότητας θα πρέπει να εκτιμάται με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου.
- (12) Η απαίτηση προηγούμενης έγκρισης για να τεθεί ένα προϊόν στην αγορά δεν θα πρέπει, αφ' εαυτής, να συνιστά τεχνικό κανόνα κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και, επομένως, η απόφαση εξαίρεσης ή απόσυρσης ενός προϊόντος από την αγορά επειδή δεν διαθέτει έγκυρη προηγούμενη έγκριση δεν θα πρέπει να συνιστά απόφαση στην οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός. Όταν, όμως, υποβάλλεται αίτηση για τέτοια υποχρεωτική προηγούμενη έγκριση προϊόντος, οιαδήποτε σκοπούμενη απόφαση για απόρριψη της αίτησης βάσει τεχνικού κανόνα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ώστε ο αιτών να τυγχάνει της διαδικαστικής προστασίας που παρέχει ο παρών κανονισμός.
- (13) Αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων διά των οποίων κρίνεται η νομιμότητα περιπτώσεων στις οποίες, λόγω της εφαρμογής τεχνικού κανόνα, προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως σε ένα κράτος μέλος δεν λαμβάνουν άδεια πρόσβασης στην αγορά ενός άλλου κράτους μέλους ή με τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις, θα πρέπει να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (14) Τα όπλα είναι προϊόντα που μπορούν να συνιστούν κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια των προσώπων και για τη δημόσια ασφάλεια των κρατών μελών. Για να προστατευτούν η υγεία και η ασφάλεια των προσώπων και να προλαμβάνεται το έγκλημα, ορισμένοι τύποι όπλων που κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα σε άλλο κράτος μέλος. Τα μέτρα αυτά μπορούν να συνιστανται σε ειδικούς ελέγχους και εγκρίσεις πριν τα όπλα που κυκλοφορούν νομίμως σε ένα κράτος μέλος διατεθούν στην αγορά ενός άλλου κράτους μέλους. Συνεπώς, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εμποδίζουν τη διάθεση όπλων στην εθνική αγορά τους μέχρις ότου τηρηθούν πλήρως οι εθνικές διαδικαστικές απαιτήσεις τους.
- (15) Η οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων⁽¹⁾ διευκρινίζει ότι στην αγορά μπορούν να διατίθενται μόνο ασφαλή προϊόντα και ορίζει τις υποχρεώσεις των παραγωγών και διανομέων όσον αφορά την ασφάλεια των προϊόντων. Επιτρέπει στις αρχές να απαγορεύουν κάθε επικίνδυνο προϊόν αμέσως ή, για την περίοδο που απαιτείται για τους διάφορους ελέγχους, εξακριβώσεις ή εκτιμήσεις της ασφάλειας, να απαγορεύουν προσωρινά κάθε εν δυνάμει επικίνδυνο προϊόν. Επιτρέπει επίσης στις αρχές να αναλάβουν την απαραίτητη δράση για την ταχεία εφαρμογή των κατάλληλων μέτρων, όπως εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως στ), σε περίπτωση προϊόντων που εγκυμονούν σοβαρό κίνδυνο. Κατά συνέπεια, τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με εθνικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως στ) και του άρθρου 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 2001/95/ΕΚ θα πρέπει να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 11 της 15.1.2002, σ. 4.

- (16) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων⁽¹⁾ θεσπίζει, μεταξύ άλλων, ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για την κοινοποίηση άμεσων ή έμμεσων κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων που προέρχονται από τρόφιμα ή ζωοτροφές. Ο εν λόγω κανονισμός υποχρεώνει τα κράτη μέλη να κοινοποιούν άμεσα στην Επιτροπή, βάσει του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης, κάθε μέτρο που θεσπίζουν το οποίο αποσκοπεί στον περιορισμό διάθεσης στην αγορά ή στην απόσυρση από την αγορά ή στην ανάκληση του τροφίμου ή της ζωοτροφής, προκειμένου να προστατευθεί η υγεία των ανθρώπων και των ζώων, και απαιτεί ταχεία δράση. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 3 στοιχείο α) και το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 θα πρέπει συνεπώς να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (17) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων⁽²⁾ θεσπίζει γενικούς κανόνες για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων με σκοπό να ελέγχεται η συμμόρφωση με τους κανόνες που επιδιώκουν, ειδικότερα, την πρόληψη, την εξάλειψη ή τη μείωση των αποδεκτών επιπέδων κινδύνου για τους ανθρώπους και τα ζώα, είτε άμεσα είτε μέσω του περιβάλλοντος, την εξασφάλιση δίκαιων πρακτικών στο εμπόριο τροφίμων και ζωοτροφών και την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένης της σήμανσης των τροφίμων και των ζωοτροφών και της παροχής καταναλωτικών πληροφοριών άλλης μορφής. Καθορίζει μια ειδική διαδικασία για να εξασφαλίσει ότι ο οικονομικός φορέας αποκαθιστά τυχόν κατάσταση μη συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί τροφίμων και ζωοτροφών και περί υγείας και καλής διαβίωσης των ζώων. Επομένως, τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 θα πρέπει να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, μέτρα που έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν από τις αρμόδιες αρχές με βάση εθνικούς τεχνικούς κανόνες, εφόσον δεν αφορούν τους στόχους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (18) Η οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων (οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων)⁽³⁾ προβλέπει μια διαδικασία αδειοδότησης για τη θέση τροχαίου υλικού σε λειτουργία, αφήνοντας περιθώρια για την εφαρμογή ορισμένων κανόνων του κράτους μέλους. Επομένως, τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 14 της εν λόγω οδηγίας θα πρέπει να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (19) Η οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας⁽⁴⁾ και η οδηγία 2001/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για τη διαλειτουργικότητα του συμβατικού διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος⁽⁵⁾ προβλέπουν τη βαθμιαία εναρμόνιση των συστημάτων και των διαδικασιών μέσω της προοδευτικής έγκρισης τεχνικών προδιαγραφών για τη διαλειτουργικότητα. Επομένως, τα συστήματα και τα συστατικά διαλειτουργικότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών θα πρέπει να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (20) Ο κανονισμός (ΕΚ) 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων⁽⁶⁾ θεσπίζει σύστημα διαπίστευσης το οποίο εξασφαλίζει την αμοιβαία αναγνώριση του επιπέδου επάρκειας των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν θα πρέπει πλέον να αρνούνται εκθέσεις δοκιμών και πιστοποιητικά που εκδίδονται από διαπιστευμένο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, για λόγους έλλειψης επάρκειας του οργανισμού αυτού. Εξάλλου, επιτρέπεται επίσης στα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν εκθέσεις δοκιμών και πιστοποιητικά που εκδίδονται από άλλους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.
- (21) Η οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων για τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών⁽⁷⁾ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη οιοδήποτε σχέδιο τεχνικού κανόνα που αφορά οιοδήποτε προϊόν, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών και των αλιευτικών προϊόντων, καθώς και το σκεπτικό σύμφωνα με το οποίο καθίσταται αναγκαία η θέσπιση τεχνικού κανόνα. Ωστόσο, πρέπει να εξασφαλίζεται ότι, μετά τη θέσπιση του εθνικού αυτού τεχνικού κανόνα, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης εφαρμόζεται ορθώς σε επιμέρους περιπτώσεις για συγκεκριμένα προϊόντα. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται διαδικασία για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε επιμέρους περιπτώσεις, μέσω της υποχρέωσης της αρμόδιας αρχής να αναφέρει τους τεχνικούς ή επιστημονικούς λόγους που δεν επιτρέπουν τη διάθεση, στην αγορά του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει, του

⁽¹⁾ ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 202/0008 της Επιτροπής (ΕΕ L 60 της 5.3.2008, σ. 17).

⁽²⁾ ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1. Διορθωτικό στην ΕΕ L 191 της 28.5.2004, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 44. Διορθωτικό στην ΕΕ L 220 της 21.6.2004, σ. 16.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 235 της 17.9.1996, σ. 6. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/32/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 2.6.2007, σ. 63).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 110 της 20.4.2001, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/32/ΕΚ της Επιτροπής.

⁽⁶⁾ Βλέπε σελίδα 30 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/96/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 81).

- συγκεκριμένου προϊόντος υπό τη σημερινή του μορφή, σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης. Στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, ο όρος στοιχεία δεν σημαίνει νομικές αποδείξεις. Οι αρχές των κρατών μελών δεν υποχρεούνται, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, να αιτιολογούν τον ίδιο τον τεχνικό κανόνα. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αιτιολογούν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, την ενδεχόμενη εφαρμογή του τεχνικού κανόνα σε προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος.
- (22) Σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η διαδικασία που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ορίζει ότι οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, σε κάθε περίπτωση, στον οικονομικό φορέα, βάσει των σχετικών διαθέσιμων τεχνικών ή επιστημονικών στοιχείων, ότι υπάρχουν επιτακτικοί λόγοι δημόσιου συμφέροντος για την επιβολή των εθνικών τεχνικών κανόνων στο συγκεκριμένο προϊόν ή τύπο προϊόντος και ότι δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν λιγότερο περιοριστικά μέτρα. Η γραπτή ειδοποίηση θα πρέπει να επιτρέπει στον οικονομικό φορέα να σχολιάζει όλες τις συναφείς πτυχές της προβλεπόμενης απόφασης για τον περιορισμό της πρόσβασης στην αγορά. Τίποτα δεν εμποδίζει την αρμόδια αρχή να αναλάβει δράση μετά την προβλεπόμενη προθεσμία παραλαβής των σχολίων ελλείψει απάντησης από τον οικονομικό φορέα.
- (23) Η έννοια των επιτακτικών λόγων δημόσιου συμφέροντος, η οποία αναφέρεται σε ορισμένες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αποτελεί εξελισσόμενη έννοια την οποία ανέπτυξε το Δικαστήριο στη νομολογία του σχετικά με τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης. Αυτή η έννοια καλύπτει μεταξύ άλλων την αποτελεσματικότητα της φορολογικής εποπτείας, τη δικαίη διεξαγωγή των εμπορικών συναλλαγών, την προστασία του περιβάλλοντος, τη διατήρηση της πολυφωνίας του Τύπου και τον κίνδυνο να υπονομευθεί σοβαρά η χρηματοοικονομική ισορροπία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Παρόμοιοι επιτακτικοί λόγοι μπορούν να δικαιολογούν την εφαρμογή τεχνικών κανόνων από τις αρμόδιες αρχές. Ωστόσο, μια τέτοια εφαρμογή δεν θα πρέπει να συνιστά μέσο αυθαίρετης διάκρισης ή συγκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών. Επίσης, θα πρέπει να τηρείται πάντοτε η αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη το εάν οι αρμόδιες αρχές έχουν όντως επιλέξει το λιγότερο περιοριστικό μέτρο.
- (24) Όταν εφαρμόζει τη διαδικασία που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους δεν θα πρέπει να αποσύρει ή να περιορίζει τη διάθεση στην αγορά του κράτους μέλους ενός προϊόντος ή τύπου προϊόντος που κυκλοφορεί νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος. Ωστόσο, κρίνεται σκόπιμο να μπορεί η αρμόδια αρχή να εγκρίνει προσωρινά μέτρα στις περιπτώσεις όπου απαιτείται ταχεία επέμβαση προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να υποστεί βλάβη η ασφάλεια και η υγεία των χρηστών. Τα προσωρινά αυτά μέτρα επιτρέπεται επίσης να λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή για να αποφεύγεται η διάθεση, στην αγορά του κράτους μέλους, προϊόντος του οποίου η εμπορία απαγορεύεται πλήρως για λόγους δημόσιας ηθικής ή δημόσιας ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης του εγκλήματος. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη, σε οιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας που ορίζει ο παρών κανονισμός, να αναστείλουν προσωρινά την εμπορία στην επικράτειά τους προϊόντος ή τύπου προϊόντος υπό τις συνθήκες αυτές.
- (25) Κάθε απόφαση στην οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προσδιορίζει τα διαθέσιμα μέσα ένδικης προστασίας, ούτως ώστε οι οικονομικοί φορείς να μπορούν να φέρουν μια υπόθεση ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου.
- (26) Είναι σκόπιμο να ενημερώνεται επίσης ο οικονομικός φορέας για την ύπαρξη μηχανισμών εξώδικης επίλυσης προβλημάτων, όπως το σύστημα Solvit, ώστε να αποφεύγονται η ανασφάλεια δικαίου και τα δικαστικά έξοδα.
- (27) Μετά τη λήψη, από την αρμόδια αρχή, απόφασης για την εξαίρεση ενός προϊόντος βάσει τεχνικού κανόνα σύμφωνα με τις διαδικαστικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, οιαδήποτε περαιτέρω ενέργεια για το εν λόγω προϊόν, η οποία βασίζεται στην εν λόγω απόφαση και στον ίδιο τεχνικό κανόνα, δεν θα πρέπει να υπόκειται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.
- (28) Είναι σημαντικό για την εσωτερική αγορά εμπορευμάτων να εξασφαλίζεται η δυνατότητα πρόσβασης στους εθνικούς τεχνικούς κανόνες, ώστε οι επιχειρήσεις, και ιδίως οι ΜΜΕ, να μπορούν να συγκεντρώνουν αξιόπιστες και ακριβείς πληροφορίες για το ισχύον δίκαιο.
- (29) Συνεπώς, πρέπει να εφαρμόζονται οι αρχές της διοικητικής απλούστευσης, μεταξύ άλλων μέσω της καθιέρωσης ενός συστήματος σημείων επαφής για τα προϊόντα. Ο σχεδιασμός του συστήματος αυτού θα πρέπει να εξασφαλίζει τη διαφανή και κατάλληλη πρόσβαση των επιχειρήσεων στις πληροφορίες, ώστε να αποφεύγονται οι καθυστερήσεις, τα έξοδα και τα αντικίνητρα που προκύπτουν από τους εθνικούς τεχνικούς κανόνες.
- (30) Για να διευκολύνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, τα σημεία επαφής για τα προϊόντα θα πρέπει να παρέχουν δωρεάν πληροφορίες για τους εθνικούς τους τεχνικούς κανόνες και την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στον τομέα των προϊόντων. Τα σημεία επαφής θα πρέπει να διαθέτουν τον κατάλληλο εξοπλισμό και προσωπικό, θα πρέπει δε να ενθαρρύνονται να δίνουν πληροφορίες μέσω ιστοτόπου και σε άλλες κοινοτικές γλώσσες. Τα σημεία επαφής θα μπορούσαν επίσης να παρέχουν οιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία ή παρατήρηση στους οικονομικούς φορείς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό. Για κάθε άλλη πληροφορία, τα σημεία επαφής μπορούν να χρεώνουν τέλος ανάλογο προς το κόστος της συγκεκριμένης πληροφορίας.
- (31) Δεδομένου ότι η δημιουργία των σημείων επαφής για τα προϊόντα δεν θα πρέπει να επηρεάζει την κατανομή καθηκόντων εντός των κανονιστικών συστημάτων των κρατών μελών, θα πρέπει να μπορούν τα κράτη μέλη να δημιουργούν σημεία επαφής προσαρμοσμένα στις περιφερειακές ή τοπικές αρμοδιότητες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να

αναθέτουν το ρόλο σημείων επαφής για τα προϊόντα σε υφιστάμενα σημεία επαφής που έχουν δημιουργηθεί σύμφωνα με άλλες κοινοτικές πράξεις, ώστε να αποφεύγεται ο περιττός πολλαπλασιασμός των σημείων επαφής και να απλουστεύονται οι διοικητικές διαδικασίες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να εμπιστευθούν το ρόλο σημείων επαφής για τα προϊόντα όχι μόνο σε υπάρχουσες υπηρεσίες της δημόσιας διοίκησης αλλά και σε εθνικά κέντρα Solvit, σε εμπορικά επιμελητήρια, σε επαγγελματικές οργανώσεις ή σε ιδιωτικούς φορείς, ούτως ώστε να μην αυξηθούν τα διοικητικά έξοδα των επιχειρήσεων και των αρμόδιων αρχών.

- (32) Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να παροτρύνονται να συνεργάζονται στενά για να διευκολύνουν την εκπαίδευση του προσωπικού των σημείων επαφής για τα προϊόντα.
- (33) Λαμβανομένης υπόψη της ανάπτυξης και της καθιέρωσης μιας πανευρωπαϊκής υπηρεσίας ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και των σχετικών διαλειτουργικών τηλεματικών δικτύων, θα πρέπει να μελετηθεί η δυνατότητα θέσπισης ενός ηλεκτρονικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των σημείων επαφής για τα προϊόντα, σύμφωνα με την απόφαση 2004/387/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, περί της διαλειτουργικής παροχής πανευρωπαϊκών υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στις δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (Idabc) ⁽¹⁾.
- (34) Θα πρέπει να θεσπιστούν αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί μηχανισμοί παρακολούθησης και αξιολόγησης ώστε να παρέχουν πληροφορίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προκειμένου να βελτιωθούν οι γνώσεις όσον αφορά τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εμπορευμάτων σε μη εναρμονισμένους τομείς και να εξασφαλιστεί η δέουσα εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Οι εν λόγω μηχανισμοί δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (35) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε προϊόντα ή σε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά προϊόντων που δεν υπόκεινται σε μέτρα κοινοτικής εναρμόνισης με στόχο την εξάλειψη των εμποδίων του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών τα οποία προκαλούνται από τις αποκλίσεις των εθνικών τεχνικών κανόνων. Οι διατάξεις τέτοιων κοινοτικών μέτρων εναρμόνισης έχουν συχνά εξαντλητικό χαρακτήρα, στη δε περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύσουν, να περιορίσουν ή να εμποδίσουν τη διάθεση στην αγορά στην επικράτεια τους προϊόντων που συμμορφώνονται με τα μέτρα αυτά. Ωστόσο, ορισμένα κοινοτικά μέτρα εναρμόνισης επιτρέπουν στα κράτη μέλη να θεσπίζουν πρόσθετους τεχνικούς όρους σχετικά με τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά τους. Οι πρόσθετοι αυτοί όροι θα πρέπει να υπόκεινται στα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης και στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Επομένως, είναι σκόπιμο, για την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, να θεσπίσει η Επιτροπή ενδεικτικό, μη εξαντλητικό κατάλογο προϊόντων τα οποία δεν υπόκεινται σε εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο.
- (36) Το σύστημα παρακολούθησης που θεσπίστηκε με την απόφαση αριθ. 3052/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί διαδικασίας αμοιβαίας πληροφόρησης σχετικά με τα εθνικά μέτρα παρέκκλισης από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων των εντός της Κοινότητας ⁽²⁾ αποδείχθηκε σε μεγάλο βαθμό ανεπιτυχής, δεδομένου ότι η εφαρμογή του δεν έδωσε στην Επιτροπή επαρκείς πληροφορίες για να προσδιορίσει τους τομείς στους οποίους ενδέχεται να ενδεικνύεται η εναρμόνιση ούτε επέτυχε την ταχεία επίλυση ορισμένων προβλημάτων ελεύθερης κυκλοφορίας. Επομένως, η απόφαση αριθ. 3052/95/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί.

- (37) Είναι σκόπιμο να θεσπιστεί μεταβατική περίοδος για τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να είναι σε θέση οι αρμόδιες αρχές να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις που καθορίζονται σε αυτόν.
- (38) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η εξάλειψη των τεχνικών εμποδίων που παρακωλύουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το όριο που απαιτείται για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (39) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽³⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να ενισχύσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, βελτιώνοντας την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών.
2. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες και τις διαδικασίες που πρέπει να τηρούν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους όταν λαμβάνουν ή προτίθενται να λάβουν απόφαση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, η οποία ενδεχομένως παρεμποδίζει την ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντος που κυκλοφορεί νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους και με την επιφύλαξη του άρθρου 28 της συνθήκης.

⁽²⁾ ΕΕ L 321 της 30.12.1995, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 30.4.2004. Διορθωτικό στην ΕΕ L 181 της 8.5.2004, σ. 25.

3. Ο παρών κανονισμός προβλέπει επίσης τη δημιουργία σημείων επαφής για τα προϊόντα στα κράτη μέλη προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου του, όπως αυτός εκτίθεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις διοικητικές αποφάσεις που απευθύνονται στους οικονομικούς φορείς και λαμβάνονται ή προβλέπεται να ληφθούν, βάσει τεχνικού κανόνα όπως ορίζεται στην παράγραφο 2, για όλα τα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών και αλιευτικών προϊόντων, τα οποία κυκλοφορούν νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους, όταν η άμεση ή έμμεση συνέπεια της σχετικής απόφασης είναι οιαδήποτε από τις ακόλουθες:

- α) η απαγόρευση της διάθεσης του προϊόντος ή τύπου προϊόντος στην αγορά·
- β) η τροποποίηση ή πρόσθετες δοκιμές του προϊόντος ή τύπου προϊόντος, για να μπορέσει να διατεθεί ή να παραμείνει στην αγορά·
- γ) η απόσυρση του εν λόγω προϊόντος ή τύπου προϊόντος από την αγορά.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, η τροποποίηση του προϊόντος ή του τύπου προϊόντος σημαίνει οιαδήποτε τροποποίηση ενός ή περισσότερων χαρακτηριστικών ενός προϊόντος ή τύπου προϊόντος, χαρακτηριστικών που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) σημείο ι).

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως τεχνικός κανόνας νοείται κάθε νομοθετική, κανονιστική ή άλλη διοικητική διάταξη κράτους μέλους:

- α) η οποία δεν υπόκειται σε εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο και
- β) η οποία απαγορεύει τη διάθεση προϊόντος ή τύπου προϊόντος στην αγορά στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους ή η συμμόρφωση προς την οποία είναι υποχρεωτική όταν ένα προϊόν ή ένας τύπος προϊόντος διατίθενται στην αγορά στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, και καθορίζει:

- i) τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά του εν λόγω προϊόντος ή τύπου προϊόντος, όπως τα επίπεδα ποιότητας, επιδόσεων ή ασφάλειας ή τις διαστάσεις του, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που ισχύουν για το προϊόν ή τον τύπο προϊόντος όσον αφορά την ονομασία πώλησής του, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και τις μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επισήμανση, ή
- ii) κάθε άλλη απαίτηση που επιβάλλεται σε ένα προϊόν ή τύπο προϊόντος για λόγους προστασίας των καταναλωτών

ή του περιβάλλοντος και η οποία επηρεάζει τον κύκλο ζωής του προϊόντος μετά τη διάθεσή του στην αγορά, όπως οι όροι χρήσης, ανακύκλωσης, επαναχρησιμοποίησης ή διάθεσής του, εφόσον οι εν λόγω όροι μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τη σύνθεση, τη φύση ή την εμπορία του προϊόντος ή του τύπου προϊόντος.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

- α) σε αποφάσεις δικαστικού χαρακτήρα που λαμβάνονται από εθνικά δικαστήρια·
- β) σε αποφάσεις δικαστικού χαρακτήρα που λαμβάνονται από αρχές επιβολής του νόμου στο πλαίσιο έρευνας ή δίωξης για ποινική πράξη όσον αφορά την ορολογία, τα σύμβολα ή άλλη ουσιαστική αναφορά σε αντισυνταγματικές ή εγκληματικές οργανώσεις ή εγκλήματα φυλετικού ή ξενοφοβικού χαρακτήρα.

Άρθρο 3

Σχέση με άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας

1. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα συστήματα και τα διαλειτουργικά συστατικά που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 96/48/EK και 2001/16/EK.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση των μέτρων που λαμβάνονται από τις αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με:

- α) το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως στ) και το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 2001/95/EK·
- β) το άρθρο 50 παράγραφος 3 στοιχείο α) και το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002·
- γ) το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004·
- δ) το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/49/EK.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΑ

Άρθρο 4

Πληροφορίες για το προϊόν

Όταν η αρμόδια αρχή υποβάλλει ένα προϊόν ή έναν τύπο προϊόντος σε αξιολόγηση προκειμένου να λάβει ή όχι απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, μπορεί να ζητά από τον οικονομικό φορέα που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 8, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, ιδίως οιαδήποτε από τα ακόλουθα:

- α) σχετικές πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά του προϊόντος ή του τύπου προϊόντος·

- β) σχετικές και άμεσα διαθέσιμες πληροφορίες για τη νόμιμη εμπορία του προϊόντος σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 5

Αμοιβαία αναγνώριση του επιπέδου αρμοδιότητας των πιστοποιημένων οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης

Τα κράτη μέλη δεν αρνούνται, για λόγους που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες ενός οργανισμού, τα πιστοποιητικά ή τις εκδόσεις δοκιμών που εκδίδει ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης, διαπιστευμένος για το σχετικό τομέα δραστηριότητας αξιολόγησης της συμμόρφωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008.

Άρθρο 6

Αξιολόγηση της ανάγκης εφαρμογής τεχνικού κανόνα

1. Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού σκοπεύει να εκδώσει απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 1, η εν λόγω αρχή αποστέλλει στον οικονομικό φορέα που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 έγγραφη ειδοποίηση της πρόθεσής της, διευκρινίζοντας τον τεχνικό κανόνα στον οποίο πρόκειται να βασιστεί η απόφαση και αναφέροντας τα τεχνικά ή επιστημονικά στοιχεία, προκειμένου:

- α) η προβλεπόμενη απόφαση να δικαιολογείται βάσει ενός από τους λόγους δημόσιου συμφέροντος που απαριθμούνται στο άρθρο 30 της συνθήκης ή βάσει άλλου επιτακτικού λόγου δημόσιου συμφέροντος· και
- β) να αποδεικνύεται ότι η προβλεπόμενη απόφαση είναι κατάλληλη για την εξασφάλιση της επίτευξης του επιδιωκόμενου στόχου και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

Οιαδήποτε προβλεπόμενη απόφαση βασίζεται στα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου προϊόντος ή τύπου προϊόντος.

Ο οικείος οικονομικός φορέας, μετά την παραλαβή της ειδοποίησης αυτής, έχει στη διάθεσή του τουλάχιστον είκοσι εργάσιμες ημέρες για την υποβολή των παρατηρήσεών του. Η ειδοποίηση προσδιορίζει την προθεσμία εντός της οποίας είναι δυνατόν να υποβληθούν παρατηρήσεις.

2. Κάθε απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 1 λαμβάνεται και κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα και την Επιτροπή εντός 20 εργάσιμων ημερών από τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής σχολίων από τον οικονομικό φορέα, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Στην απόφαση λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι παρατηρήσεις αυτές και αναφέρονται οι λόγοι στους οποίους βασίζεται, συμπεριλαμβανομένων των λόγων απόρριψης των τυχόν επιχειρημάτων που προέβαλε ο φορέας, και τα τεχνικά ή επιστημονικά στοιχεία όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Όταν αυτό δικαιολογείται δεόντως από την πολυπλοκότητα του θέματος, η αρμόδια αρχή μπορεί να παρατείνει άπαξ την αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο προθεσμία κατά 20 εργάσιμες ημέρες το πολύ. Η παράταση αυτή αιτιολογείται δεόντως και κοινοποιείται στον οικονομικό φορέα πριν από τη λήξη της αρχικής προθεσμίας.

Κάθε απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 1 διευκρινίζει επίσης τα μέσα έννομης προστασίας που είναι διαθέσιμα δυνάμει των διατάξεων που ισχύουν στο οικείο κράτος μέλος καθώς και τις προθεσμίες άσκησής τους. Μια τέτοια απόφαση μπορεί να προσβληθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ή άλλων δευτεροβαθμίων οργάνων.

3. Αν, μετά την πραγματοποίηση της έγγραφης ειδοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να μην εκδώσει απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 1, ενημερώνει αμέσως σχετικά τον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα.

4. Εάν η αρμόδια αρχή δεν κοινοποιήσει στον οικονομικό φορέα την αναφερόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 1 απόφαση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, το προϊόν θεωρείται ότι κυκλοφορεί νομίμως στο εν λόγω κράτος μέλος όσον αφορά την εφαρμογή του τεχνικού κανόνα του που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Προσωρινή αναστολή της κυκλοφορίας ενός προϊόντος

1. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που ορίζεται στο παρόν κεφάλαιο, η αρμόδια αρχή αναστέλλει προσωρινά την κυκλοφορία του συγκεκριμένου προϊόντος ή τύπου προϊόντος μόνον όταν συντρέχει μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το εν λόγω προϊόν ή τύπος προϊόντος, υπό κανονικές ή λογικά προβλέψιμες συνθήκες χρήσης, θέτει σοβαρό κίνδυνο για την ασφάλεια και την υγεία των χρηστών· ή
- β) η εμπορία του συγκεκριμένου προϊόντος ή τύπου προϊόντος απαγορεύεται γενικά σε ένα κράτος μέλος για λόγους δημόσιας ηθικής ή δημόσιας ασφάλειας.

2. Η αρμόδια αρχή ειδοποιεί αμέσως τον οικονομικό φορέα που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 και την Επιτροπή για τυχόν αναστολή αναφερόμενη στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, η ειδοποίηση συνοδεύεται από τη σχετική τεχνική ή επιστημονική αιτιολόγηση.

3. Η αναστολή της κυκλοφορίας προϊόντος που αποφασίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο μπορεί να προσβάλλεται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ή άλλων αρχών ενώπιον των οποίων μπορεί να ασκείται προσφυγή.

Άρθρο 8

Παροχή πληροφοριών στον οικονομικό φορέα

Οι αναφορές στον οικονομικό φορέα, στα άρθρα 4, 6 και 7, θεωρούνται αναφορές στον:

- α) κατασκευαστή του προϊόντος, εάν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα, ή στο πρόσωπο που έχει διαθέσει το προϊόν στην αγορά ή υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια αρχή για τη διάθεση του προϊόντος στην αγορά· ή

- β) όταν η αρμόδια αρχή αδυνατεί να προσδιορίσει την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας των οικονομικών φορέων που αναφέρονται στο στοιχείο α), στον εκπρόσωπο του κατασκευαστή, όταν ο κατασκευαστής δεν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα ή, εάν δεν υπάρχει εκπρόσωπος εγκατεστημένος στην Κοινότητα, στον εισαγωγέα του προϊόντος· ή
- γ) όταν η αρμόδια αρχή αδυνατεί να προσδιορίσει την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας των οικονομικών φορέων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), σε οιοδήποτε επαγγελματία στην αλυσίδα εφοδιασμού, η δραστηριότητα του οποίου μπορεί να επηρεάσει οιαδήποτε ιδιότητα του προϊόντος η οποία διέπεται από τον τεχνικό κανόνα που εφαρμόζεται στο προϊόν αυτό· ή
- δ) όταν η αρμόδια αρχή αδυνατεί να προσδιορίσει την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας των οικονομικών φορέων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ), σε οιοδήποτε επαγγελματία στην αλυσίδα εφοδιασμού, η δραστηριότητα του οποίου δεν επηρεάζει καμία ιδιότητα του προϊόντος η οποία διέπεται από τον τεχνικό κανόνα που εφαρμόζεται στο προϊόν αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Άρθρο 9

Δημιουργία σημείων επαφής για τα προϊόντα

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν σημεία επαφής για τα προϊόντα στο έδαφός τους και ανακοινώνουν στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα λεπτομερή στοιχεία των εν λόγω σημείων επαφής.
2. Η Επιτροπή καταρτίζει και ενημερώνει τακτικά ένα κατάλογο των σημείων επαφής για τα προϊόντα και τον δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η Επιτροπή θέτει επίσης στη διάθεση του κοινού τις πληροφορίες αυτές μέσω ιστοσελίδας.

Άρθρο 10

Καθήκοντα

1. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα παρέχουν, μετά από αίτηση, μεταξύ άλλων, ενός οικονομικού φορέα ή της αρμόδιας αρχής άλλου κράτους μέλους, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τους τεχνικούς κανόνες που ισχύουν για συγκεκριμένο είδος προϊόντος στην επικράτεια στην οποία έχουν εγκατασταθεί τα εν λόγω σημεία επαφής για τα προϊόντα, πληροφορίες κατά πόσον ο συγκεκριμένος τύπος προϊόντος υπόκειται σε απαίτηση προηγούμενης άδειας σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους τους, καθώς και πληροφορίες σχετικά με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους·
 - β) λεπτομερή στοιχεία επικοινωνίας με τις αρμόδιες αρχές εντός του εν λόγω κράτους μέλους, τα οποία να καθιστούν δυνατή την άμεση επικοινωνία μ' αυτές, συμπεριλαμβανομένης της παροχής των στοιχείων των αρχών που είναι αρμόδιες για την εποπτεία της εφαρμογής των συγκεκριμένων τεχνικών κανόνων στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους·

- γ) μέσα έννομης προστασίας που είναι γενικά διαθέσιμα στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των αρμόδιων αρχών και οικονομικού φορέα·

2. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα απαντούν εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή αίτησης αναφερόμενης στην παράγραφο 1.

3. Ένα σημείο επαφής για τα προϊόντα στο κράτος μέλος στο οποίο ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας έχει νομίμως διαθέσει το συγκεκριμένο προϊόν στην αγορά μπορεί να παρέχει οιαδήποτε σχετική πληροφορία ή παρατήρηση στον οικονομικό φορέα ή την αρμόδια αρχή όπως αναφέρεται στο άρθρο 6.

4. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα παρέχουν δωρεάν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 11

Τηλεματικό δίκτυο

Η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2, να δημιουργήσει ένα τηλεματικό δίκτυο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σχετικά με τη διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των σημείων επαφής για τα προϊόντα ή/και των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12

Υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή ετησίως έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τον αριθμό των εγγράφων ειδοποιήσεων που έχουν αποσταλεί σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1, καθώς και τον τύπο προϊόντων που αφορούν·
- β) επαρκείς πληροφορίες για τις τυχόν αποφάσεις που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, συμπεριλαμβανομένων της αιτιολόγησης της απόφασης και του τύπου των προϊόντων που αφορά·
- γ) τον αριθμό των αποφάσεων που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3, καθώς και τον τύπο προϊόντων που αφορούν.

2. Βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή αναλύει τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 και αξιολογεί την αιτιολόγησή τους.

3. Έως τις 13 Μαΐου 2012 και κάθε πέντε έτη στη συνέχεια, η Επιτροπή πραγματοποιεί επισκόπηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Εφόσον είναι σκόπιμο, η Επιτροπή υποβάλλει, μαζί με την έκθεση, προτάσεις για τη βελτίωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών.

4. Η Επιτροπή καταρτίζει, δημοσιεύει και ενημερώνει τακτικά μη εξαντλητικό κατάλογο των προϊόντων τα οποία δεν υπόκεινται σε κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης. Παρέχει πρόσβαση στον κατάλογο αυτό μέσω ιστοσελίδας.

Άρθρο 13

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που

ορίζεται στο άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 7 παράγραφος 3 και του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 14

Κατάργηση

Η απόφαση αριθ. 3052/95/ΕΚ καταργείται από τις 13 Μαΐου 2009.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 13 Μαΐου 2009.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 9 Ιουλίου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. RÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J.-P. JOUYET